

Tisková zpráva 47. mezinárodního filmového festivalu EKOFILM ze dne 22. října 2021

Vítězem 47. MFF EKOFILM je polský film *Velryba z Lorina* Cenu prezidenta festivalu získal slovenský snímek *Zlatá země*

BRNO/ČR – Nebezpečné přetahování o přežití v až fantaskní krajině plné stop po lovu velryb, ale i naděje na záchranu téměř vyhynulého ptáka nebo naděje, kterou lidem dává semknutí se v ohrožující situaci. To jsou témata soutěžních snímků, které na letošním 47. ročníku EKOFILM získaly některé z ocenění. Hlavní cenu ministra životního prostředí Richarda Brabce získal polský snímek *Velryba z Lorina* režiséra Macieje Cuskeho o soužití dvou mizejících civilizací na Čukotce: kmene Čukčů a majestátních velryb. Film bez zbytečných slov nabízí zamyšlení, jak lidé, kteří po generace žili v soužití s přírodou, přicházejí o svůj tradiční způsob života, který je na velrybách závislý.

„Na porotu i na mě udělal dokument o malé komunitě na severovýchodní Sibiři [Velryba z Lorina](#) opravdu dojem. Bez příkras ukazuje, jak a za jakou cenu je možné přežít na jednom z nejpustších míst světa. Ustát místní podmínky znamená splynout s přírodou v její nejkrutější podobě. Právě to nás motivuje, abychom přemýšleli o našem společném místě pro život. Adrese: Zemi, a hledali způsoby, jak žít ve vzájemné symbióze,“ vysvětluje své důvody pro udělení hlavní ceny ministr životního prostředí Richard Brabec.

„Film v pomalém tempu vtahuje diváka surovou kamerou do téměř surrealistické krajiny, plné stop po staletích lovu velryb. Jediný způsob, jak přežít, je starodávná a stále nebezpečná konfrontace člověka a největšího savce na světě, velrybou. Na malých člunech, s holýma rukama a primitivními oštěpy tu režisér vypráví o zvláštní symbióze člověka s přírodou,“ hodnotí film nizozemský filmař a architekt Jord den Hollander, který zasedl v porotě EKOFILMu.

Silné emoce vyvolala *Velryba z Lorina* i u porotkyně Veroniky Khek Kubařové. *„K tomuto filmu jsem si po skončení napsala, že konec byl tak hustý, že jsem to nedala. Byl to jediný dokument, který jsem téměř nedokoukala. Abych to zvládla, dala jsem si prsty před oči, jako když jsem se v dětství něčeho na obrazovce bála. Navíc jsem téměř neviděla přes slzy. V realitě místních lidí velryby zachraňují život a živobytí, naproti tomu jsou to velryby, které o život a celou svou, doslova obrovskou nádheru přicházejí, aby se stali potravou. Vtáhla mě i forma dokumentu, kdy místo u dokumentů obvyklého komentáře k divákovi promlouvají už jen záběry a skutečné, neinscenované situace,“* popisuje porotkyně [1].

Cenu prezidenta festivalu Ladislava Míka si odváží slovenský dokument [Zlatá země](#) režiséra Dominika Jursy. *„Považuji za důležité ukazovat, že stav životního prostředí na konkrétních místech mají ve svých rukou hlavně lidé, kteří tam bydlí. Lidé na východním Slovensku se spojili a díky vzájemné spolupráci se jim podařilo uchránit krásný kus země před velmi nešetrnou těžbou zlata. Dokázali se postarat o ten malý kousek světa, za který cítí zodpovědnost, a ukázali tak cestu nám všem,“* světuje se s motivacemi pro udělení ceny prezident festivalu Ladislav Miko.

Soutěžní sekci Krásy přírody vyhrál domácí snímek [Český žurnál: Slepice, virus a my](#) režiséra Filipa Remundy, natočený v koprodukcí s Českou televizí. *„Film je příjemné a poučné zpracování domácí reality show o soužití rodinky se slepicemi zachráněnými z klecového velkochovu aneb z klece na venkov v čase pandemie. Ukazuje velkou změnu nejen pro slepice, ale i pro rodinu. Děti se rozhodly, že nechtějí jet na prázdninový tábor, chtějí být se zachráněnými slepicemi, kterým dala rodina šanci na delší a příjemnější život,“* hodnotí slovenský režisér, producent a letošní porotce EKOFILMu Tomáš Hulík.

V soutěžní sekci Středoevropské filmy vyhrál německý film [Hanební dropi](#). „Německý dokumentární film *Hanební dropi* diváka zaujme nejen poutavým příběhem, ale i profesionálním přístupem filmařů pod vedením režiséru Henryho M. Mixe a Boase Schwarze. *Hanební dropi* jsou odysseou o skupině nadšenců na německém venkově, kteří se rozhodnou zachránit jeden ptačí druh, kterému hrozí vyhynutí,“ přidává své postřehy k filmu porotce, kameraman a dokumentarista Martin Čech.

POŘADATEL

Ministerstvo životního prostředí

ORGANIZÁTOŘI

KEY
PROMOTION

MUNI

MUNI
FSS

EK
Inkubátor

Nejlepším krátkým filmem soutěžní přehlídky se stala [Austrálie v plamenech](#) tvůrců Harrisona a Matta Thaneových. „Porota se rozhodla ocenit tento krátký film nejen proto, že pojednává o důležitém tématu klimatických změn, ale že zároveň ukazuje, jak jim čelit, tedy solidaritou a společnými silami. Příběh malého australského městečka během sezóny extrémních požárů je propleten se skupinou dobrovolníků, kteří se rozhodli pomoci, i když jejich domovy požáry bezprostředně neohrožovaly,“ popisuje důvody pro ocenění i děj filmu režisér a kameraman Jan E. Svatoš.

Všechny vítězné filmy mohou zájemci zhlédnout ještě v sobotu 23. října v Univerzitním kině Scala od 16 do 20 hodin.

Fotografie z vítězných filmů, zdravotice nepřítomných tvůrců a grafiky najdete na <https://www.uschovna.cz/zasilka/REA9GFZG2S6B8U7V-JX9/>

Pořadatelem 47. MFF EKOFILM je Ministerstvo životního prostředí.

Festivalový web: www.ekofilm.cz

Kontakt: Vratislav Vozník, tiskový mluvčí, +420 607 258 508, press@ekofilm.cz

Poznámky:

[1] Vyjádření Veroniky Khek Kubařové k vítězným filmům v následujících soutěžních sekcích:

Krásy přírody: Český žurnál: Slepice, virus a my, režie: Filip Remunda, ČR

„Musím se přiznat, že tenhle dokument mě nadchl po všech stránkách. Film báječně využil zmatenou a nejistou koronavirovou dobu, a ukázal skvělou otevřenou výchovu, která dětem umožňuje objevovat téma skrze prožitek. Děti navíc dostaly možnost stát se spolutvůrci a dětské postřehy dodávají dojemnou autenticitu. Bavilo mě, že jsem měla jako divák možnost absolvovat cestu k pointě spolu s tvůrci. Že tvůrci sami nevěděli, k čemu dojdou, a spousta věcí je překvapovala, stejně jako mě. Napínavě natočené i sestříhané. Měla jsem pocit, že nesleduju dokument, ale napínavý celovečerní hraný film.“

Středoevropské filmy: Hanební dropi, režie: Henry M. Mix, Boas Schwarz, Německo

„Nejvíc mě na Hanebných dropech bavil vztah ošetřovatelky s mláďaty dropů. Máme jako lidé obrovskou moc, třeba stávat se adoptivním rodičem zvířete. Zvířata dokážou dát člověku obrovskou důvěru a bylo by dobré ji nezklamávat, aby neohrozilo, že o takové krasavce, jako jsou dropi, přijdeme.“

Krátké filmy: Austrálie v plamenech, režie: Harrison Thane, Matt Thane, Austrálie

„V krátkém filmu dlouhý příběh. Stručně a jasně je v něm zachyceno vše přímo z centra dění. Ukazuje příkladnou aktivizaci lidí, kteří chtějí něco dělat a dělají to klidně na vlastní pěst. Film o tom, co nás už víc než jen pálí.“

POŘADATEL

Ministerstvo životního prostředí

ORGANIZÁTOŘI

KEY
PROMOTION

MUNI

MUNI
FSS

EK
Inkubátor